

در خیابان های دیروز

ابوالفضل هادی منش

خرمشهر؛ گلستانی از آزادی

۳ خرداد ۱۳۶۱، سالروز آزادسازی خرمشهر

طغلی آواره و جامانده از دامن مادر انقلاب به دامن وطن بازگشت. آسمان، باران شادی بر پیکرهای خسته و خاکی پیکارگران بارید و میدان رزم، گلستانی از آزادی شد. عطر طنین تکبیر، فضا را معطر ساخت و مسجد جامع شهر با کولهباری از غصه، بار خود را بر زمین گذاشت.

خرمشهر آزاد شد. شهری که هنوز سنگفرش خیابانهایش، بوی شهادت می‌دهد. هنوز از زیر آوارهایش، صدای کودکان معصوم، به گوش می‌رسد. اما خرمشهر، به‌همین خلاصه نمی‌شود؛ شهری است در آسمان که فقط نامش بر زمین مانده است. چه بسیار پرستوهایی که در دامن آن پرواز آموخته‌اند و چه فراوان شقایق‌ها که در دامن خون‌رنگ آن، پرورش یافته‌اند.

در بهار آزادی، جای همه شهیدان این فتح بزرگ سبز سبز باد!

نیمه خرداد، روز انتظار فرج

قیام ۱۵ خرداد

۱۵ خرداد ۴۲

خرداد تنها نامی، در تقویم زمان نیست. تنها ماهی در فصل‌های سال نیست. خرداد فارسی شده «محرم» است. ماه به خود آمدن و به خدا رسیدن، ماه آزاده و خطر کردن است.

حکایت نیمه خرداد حکایت از خواب غفلت بیدارشدن ملتی است که تصمیم و تحرک را دست‌مایه قیام خود نمود و با سلاح توکل، در برابر شب‌پرستان قد علم کرد. در این زمان ناشدنی‌ها، شدنی شدند و امید شیطان در ناباوری‌ها به سمت یاس گریخت.

خمینی (ره) طوفانی‌ترین روح جاری در کالبد خرداد بود که طنین ملکوتی کلامش آهنگ تکبیرها و به پرواز درآمدن خنجره‌هایی بود که از آن فریاد آزادی برمی‌خاست. خمینی، ریشه‌دارترین باور شکوفایی بود که حیات را به رگ‌های درخت خشکیده ملت کشاند و در خردادی بهاری، همه فریادها را به شکوفه بدل ساخت و بر درخت ملت پوشاند.

سلام خدا بر روح اهورایی او که عصای کلمی فریاد ملت را با اعجاز سخن خویش به جنگ جادوی تفنگ‌ها فرستاد. نیمه خرداد روز رهایی از بند همه روزها و شب‌هاست. روز انتظار قائم است. روز قیام است. قیامت پاینده و قامت استوار باد.

بهترین عبادت، پیروزی بر عادت روز جهانی بدون دخانیات

۱۱ خرداد (۱ ژوئن)

با تو هستیم، ای پُرمرد در خزان دودگرفته! آن‌گاه که خود را در جنگال دیو دود گرفتار می‌بینی، به ناچار به قفس، خو می‌کنی و در کنج تنهایی، آن‌هم به دور از آینه‌ها و نغمه‌ها، سرت را پایین می‌اندازی. می‌دانم که موج سودای رهایی، سینه‌ات را به تلاطم انداخته است چرخشی کن و قهرمان‌وار پشت عادت زشت خود را بر خاک نشان، قفس کریه عادت را بشکن. از خدا یاری طلب و امروز را که روز سبز زیستن و عادت شکنی است، بهانه رهایی قرار ده. امروز که در همه دنیا، فریاد تنفر از استعمال دخانیات طنین‌انداز است فرصت مناسبی است برای تو که دست از عادت ناپسند خویش بکشی و دریچه‌ای به آن سوی چهار دیواری دودگرفته و سیاه خود باز کنی و چشم در روشنایی جهانی بدون دخانیات، بگشایی که مولای متقیان علی (ع) می‌فرماید: «بهترین عبادت، پیروزی بر عادت است»

در سایه سار مهربانی‌های آن پدر مهربان ...

رحلت حضرت امام خمینی (رحمه الله علیه)

۱۴ خرداد ۱۳۶۸

از سرزمین خورشید آمدی و ابراهیم‌وار، پا در خرمن آتش الحاد گذاشتی و گلستان وطن را خرم از قنوم خود کردی. از کران‌های سبز گفتارت، لاله‌ها روید و در تیش طلایی نگاهت، طلوع دورانی نو و پرامید از راه رسید. در سایه‌سار مهربانی‌ات ای پدر مهربان، هزاران دل خسته و رمیده از جور زمان، بساط آزادی گشود آن‌گاه که نسیم مهرت وزیدن گرفت، خنیاگر رویش شقایق‌هایی شد که عطر دل‌انگیز شهادت را تا فرسنگ‌ها به مشام جان رسانید. کی رفتن تو در باورمان می‌گنجید؟ سوگ تو خواب صبحگاهی شبنم‌ها را سترد. خورشید که از فروغ چشمانت روشنایی می‌گرفت از رونق افتاد و شکوفه‌های سپید از تشویش دوری تو پژمرند. سال‌هاست از فراق جانگدازت می‌گذرد؛ اما هنوز در ناباوری فراق تو، دیده به خانه محقرت دوخته‌ایم. سال‌ها می‌گذرد؛ اما هنوز یاد کلام دلنشین تو چین و چروک غم، از پیشانیان می‌گشاید. سال‌ها می‌گذرد؛ اما هنوز خاطره شیرینی لیخنده‌ایت هر اندوهی را از صفحه دلمان پاک می‌کند. نه! باور نمی‌کنم که از ما جدا باشی. تو با ما، همیشه با ما بوده و هستی. تو هیچ‌گاه ما را تنها نگذاشته‌ای. نمی‌دانی چقدر سوگواری برای تو سخت است. از خدا بخواه که زلال معرفتی را که در دل کویری ما جاری کردی، هرگز خشکی نبیند و دعا کن سینه‌ها مان توان کشیدن بار غمت را داشته باشد. تو حقیقت زندگی در تاریخی! نامت بلند باد، ای آفتاب همیشه فروزان انقلاب!

